

Αρείου Πάγου: 288/2004 (Τμ. Β2)
Πηγή: ΔΕΝ 61/2005, σελ. 1145

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ¹¹

Διάκριση σε πλήρη και σε μερική της διαρκούς ανικανότητας προς εργασία του παθόντος εργατικό ατύχημα. – Η επίδοση αγωγής περί επιδίκασεως χρηματικής απαιτήσεως συνιστά αφ'ενός διαδικαστική πράξη και αφ'ετέρου όχληση που καθιστά τον εναγόμενο υπερήμερο και υπόχρεο να καταβάλει τον νόμιμο τόκο υπερημερίας. – Η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής δεν καταλύει την όχληση αυτή.

Εισηγητής: Δ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Δικηγόροι: Γ. Λατσούδης, Α. Ρουπακιώτης

Το άρθρο 3 §1 του Ν. 551/15, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 4705/31, ορίζοντας ότι η κατά το άρθρο 1 αποζημίωση περιλαμβάνει το καθοριζόμενο χρηματικό ποσό εάν ο εργάτης ή υπάλληλος λόγω του επελθόντος ατυχήματος κατά την εκτέλεση της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής υπέστη **πλήρη διαρκή ανικανότητα**, αναφέρεται στην περίπτωση κατά την οποία αυτός περιήλθε σε απόλυτη αδυναμία να ασκεί όχι μόνο το μέχρι τότε επάγγελμά του αλλά και οποιοδήποτε άλλο κοινωνικά και οικονομικά ισοδύναμο, έτσι ώστε να αποφεύγεται η κοινωνική και οικονομική μετάταξή του ενώ, εάν ο παθών περιήλθε σε **μερική διαρκή ανικανότητα** να εξασκεί μόνο το επάγγελμα υπό την ως άνω έννοια, από το οποίο να πορίζεται αμοιβή, τότε συντρέχει η κατά την §2 του ίδιου άρθρου περίπτωση που αναφέρεται στη μείωση της ικανότητός του προς εργασία και την ως εκ τούτου αντίστοιχη μείωση της δι'αυτήν συνήθους αντιμισθίας του. Από τον συνδυασμό των διατάξεων ΑΚ 340, 345, 346 και Κ.Πολ.Δ. 215 §1 και 221 §1, προκύπτει ότι η επιδίκαση χρηματικής απαίτησης δεν είναι μόνο διαδικαστική πράξη, αλλά αποτελεί **και όχληση** που ενέχει πρόσκληση του δανειστή απευθυνόμενη προς τον οφειλέτη για την εκπλήρωση της παροχής, ανεξάρτητα από το διαδικαστικό χαρακτήρα της ως στοιχείου ασκήσεως της αγωγής και μέσου ενάρξεως της δίκης, οπότε, ως εναρκτήρια της δίκης διαδικαστική πράξη συνεπάγεται την τοκοφορία του ληξιπρόθεσμου χρέους χωρίς υπερημερία του εναγομένου οφειλέτη, κατ'άρθρο 346 ΑΚ, και ως όχληση καθιστά τον οφειλέτη υπερήμερο και υπόχρεο να πληρώσει τον νόμιμο τόκο υπερημερίας, κατ'άρθρα 340, 345 ΑΚ, όχι ως άμεσο αποτέλεσμα της ασκήσεως της αγωγής αλλά της όχλησης, που και όταν ασκείται με την αγωγή, της οποίας δεν αποτελεί αναγκαίο στοιχείο, ούτε τη νομική της φύση, ούτε την αυτοτέλειά της έναντι της αγωγής αποβάλλει. Περαιτέρω, η κατά τα άρθρα 294, 295 §1 και 297 Κ.Πολ.Δ. **παραίτηση** του ενάγοντος από το δικόγραφο της αγωγής συνεπάγεται την εξ υπαρχής ανατροπή μόνο των αποτελεσμάτων που επήλθαν με και από την άσκησή της. Έτσι, η παραίτηση αυτή καταλύει αναδρομικά την επίδοση της αγωγής ως διαδικαστική πράξη, ώστε να μην οφείλονται εξ αιτίας της τόκοι κατά το άρθρο 346 ΑΚ, όχι όμως και την απλή δια της αγωγής όχληση που συνεπάγεται τις κατ'άρθρα 340, 345 ΑΚ έννομες συνέπειες της υπερημερίας (βλ. ΑΠ Ολομ. 13/94 Ελλ. Δικ. 35.1259).¹²

¹¹ Για το Εργατικό Ατύχημα βλ. **Ι. Πίκουλα** ΔΕΝ 2003 σελ. 65 και Εγκ. ΙΚΑ εΐς ΔΕΝ 2004 σελ. 588.

Βλ. επίσης **Χ. Γκούτο** στο ΔΕΝ 2004 σελ. 398 (Χρηματ. Ικανοποίηση)

¹² Επικυροί την 791/2001 Εφ. Πειραιώς.